

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α6 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 553

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 13.09.2022

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 2791

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1.Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)

2.Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3.Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' /01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4.Την από 15.04.2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία, με Α.Φ.Μ., με έδρα το, επί της οδού αρ., κατά της από 27.03.2022 σιωπηρής απόρριψης εκ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φορολογίας Ανωνύμων Εταιρειών (Φ.Α.Ε.) Αθηνών, της επιφύλαξης που υποβλήθηκε με την υπ' αριθμ. /2021 δήλωση απόδοσης ΦΠΑ σε συνδυασμό με το υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου /2021 έγγραφο ρητής επιφύλαξης του άρθρου 20 του Ν.4174/2013, για την φορολογική περίοδο Νοεμβρίου 2021, με την οποία η εταιρεία αιτήθηκε την μείωση της φορολογητέας αξίας ΦΠΑ εκροών καθώς και του ποσού του Φ.Π.Α. που έχει αποδοθεί στο Δημόσιο και εμπεριέχεται στα ποσά των απαιτήσεων της κατά της εταιρείας «.....» και με διακριτικό τίτλο «.....», καθώς και των δύο θυγατρικών αυτής εταιρειών με τις επωνυμίες αντίστοιχα «.....» και «.....» (που έχει αναλάβει εξολοκλήρου η μητρική τους εταιρεία) και έχουν καταστεί οριστικά ανεπίδεκτα

εισπράξεως σε συνέχεια της από 26.6.2020 Συμφωνίας Εξυγίανσης - Μεταβίβασης Επιχείρησης της εταιρείας, όπως αυτή επικυρώθηκε με την/2021 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, με την οποία διεγράφησαν οριστικά οφειλές της ως άνω εταιρείας προς τη δική μας, συνολικού μεικτού ποσού 659.688,54€ (ήτοι συνολικής καθαρής αξίας 562.741,81€ πλέον ΦΠΑ 96.946,73€) και την επιστροφή νομιμοτόκως του Φ.Π.Α. ποσού 96.946,73€, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5.Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 15.04.2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά:

- Να εξαφανισθεί/ακυρωθεί η προσβαλλόμενη με την παρούσα σιωπηρή απόρριψη εκ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φορολογίας Ανωνύμων Εταιρειών (Φ.Α.Ε.) Αθηνών, της επιφύλαξης που υπεβλήθη με την υπ' αριθ./2021 δήλωση απόδοσης ΦΠΑ σε συνδυασμό με το υπ' αριθ. πρωτοκόλλου/2021 έγγραφο ρητής επιφύλαξης του άρθρου 20 του Ν.4174/2013, με την οποία ζητείτο η επιστροφή νομιμοτόκως του Φ.Π.Α. ποσού 96.946,73€.
- Να γίνει δεκτή η ως άνω επιφύλαξη που υπεβλήθη με την υπ' αριθ./2021 δήλωση απόδοσης ΦΠΑ σε συνδυασμό με το υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου/2021 έγγραφο ρητής επιφύλαξης του άρθρου 20 του Ν.4174/2013.
- Να επιστραφεί νομιμοτόκως το συνολικό ποσό των ποσό των ΕΝΕΝΗΝΤΑ ΕΞΙ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΝΝΙΑΚΟΣΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΞΙ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΤΡΙΩΝ ΛΕΠΤΩΝ (96.946,73€) ως αχρεωστήτως καταβληθέν, σύμφωνα με τα ανωτέρω,

προβάλλοντας τους κάτωθι λόγους:

“1. Η πλημμελής μεταφορά της παρ. 1 του άρθρου 90 της 2006/112/ΕΚ Οδηγίας Φ.Π.Α. στην ελληνική έννομη τάξη με την παρ. 5^α του άρθρου 19 Κώδικα ΦΠΑ.

2. Η απόφαση ΔΕΕ της 23ης Νοεμβρίου 2017, Enzo Di Maura, C-246/16.

3. Η υπ' αριθμ. 355/2019 απόφαση του ΣτΕ.

4. Οι αποφάσεις ΔΕΔ και η παγίωση της νομολογίας.”

Επειδή, η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της, πραγματοποίησε πωλήσεις μέχρι 31.03.2020 προς την εταιρεία και τις δύο θυγατρικές της εταιρείες, και, το δε σύνολο των απαιτήσεών της, το οποίο αφορά πωλήσεις ανέρχεται στο ποσό των 776.104,16 €, ήτοι:

.....:	238.460,27
.....:	481.258,12
.....:	<u>56.385,77</u> 776.104,16

Για το ως άνω ποσό της απαίτησης, είχε εγγυηθεί προσωπικά η ευθυνόμενη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ως αυτοοφειλέτρια βάσει της από 14.06.2017 “ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΑΦΗΡΗΜΕΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΧΡΕΟΥΣ – ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΟΦΕΙΛΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ”, μεταξύ της προσφεύγουσας και των ως άνω τριών εταιρειών.

Επειδή, με την αρ. /2021 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου επικυρώθηκε η από 26.6.2020 Συμφωνία Εξυγίανσης - Μεταβίβασης Επιχείρησης βάσει του Ν.3588/2007 [άρθρα 99 επ., 106δ], η οποία υπεγράφη μεταξύ της εταιρείας ‘.....’ με ΑΦΜ των θυγατρικών της και των πιστωτών της, συμπεριλαμβανομένης και της προσφεύγουσας, με την οποία διεγράφη οριστικά το 85% του συνόλου των ως άνω απαιτήσεων της προσφεύγουσας κατά των ως άνω εταιρειών μέχρι την 31.3.2020 [ήτοι συνολικό ποσό 776.104,16 € * 85% = 659.688,54], το δε οφειλόμενο πλέον ποσό προς την προσφεύγουσα περιορίστηκε πλέον, σύμφωνα με τα ως άνω, μόνο στο ποσό των [776.104,16 € * 15% = 116.415,62 €].

Επειδή, στην από 26.06.2020 ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ – ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ, στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ. ΣΥΜΦΩΝΙΑ - 2. ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΤΩΝ 2.7. Η Εταιρία δηλώνει ότι κατά την Ημερομηνία Αναφοράς οι συνολικές υποχρεώσεις προς τους Συμβαλλόμενους Πιστωτές που αποτυπώνονται στον παρακάτω πίνακα, όπως προκύπτουν από το ισοζύγιο και τα βιβλία της Εταιρίας, ανέρχονται σε 366.980.956,71 Ευρώ και αναλύονται ως εξής:: 776.104,16

Επειδή, σύμφωνα με την ως άνω Συμφωνία Εξυγίανσης, στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ. ΣΥΜΦΩΝΙΑ – 3.11 ΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΣ:

3.11.1. Το σύνολο των υποχρεώσεων της Εταιρίας προς τις εταιρίες του Παραρτήματος 8 (οι «Ουσιώδεις Προμηθευτές») κατά την Ημερομηνία Αναφοράς ανέρχεται σε ποσό 23.777.324,64 Ευρώ.

3.11.2. Από τις υποχρεώσεις της Εταιρίας προς τους Ουσιώδεις Προμηθευτές ποσό ίσο με το 15% επί του ποσού που αναφέρεται ως οφειλή εκάστου Ουσιώδους Προμηθευτή στο Παράρτημα 8 στη στήλη με τίτλο «Οφειλή 31Μαρ20 σε €», ήτοι συνολικό ποσό 3.566.598,70 Ευρώ, μεταφέρεται και μεταβιβάζεται στην Νέα Εταιρία, που αντιστοιχεί σε ποσό 3.049.447,58 Ευρώ υψηλότερο από αυτό που θα λάμβαναν σε περίπτωση πτώχευσης της Εταιρίας κατά την Ημερομηνία Αναφοράς, ήτοι 2,2%.

3.11.3. Το ανωτέρω ποσοστό (15%) θα καταβληθεί εφάπαξ εντός τριμήνου από την Ημερομηνία Ολοκλήρωσης της Συναλλαγής.

3.11.4. Το υπολειπόμενο ποσό της οφειλής της Εταιρίας προς τους Ουσιώδεις Προμηθευτές θα παραμείνει στην Εταιρία, θα ικανοποιηθεί από το Μη Μεταβιβαζόμενο Ενεργητικό που θα παραμείνει στην Εταιρία και θα ρευστοποιηθεί από τον Ειδικό Εντολοδόχο σύμφωνα με το Άρθρο ΙΙΙ.11 με την εξαίρεση των συμβαλλόμενων Ουσιωδών Προμηθευτών των οποίων το υπολειπόμενο ποσό διαγράφεται στο σύνολό του και δεν μεταβιβάζεται στην Νέα Εταιρία.

Επειδή, η προσφεύγουσα περιλαμβάνεται στις εταιρείες που περιγράφονται στο Παράρτημα 8 (οι «Ουσιώδεις Προμηθευτές» ως Ουσιώδης Προμηθευτής, σύμφωνα με το ως άνω κεφάλαιο 3.11.1 Ουσιώδης Προμηθευτής της ως άνω συμφωνίας εξυγίανσης και μεταβίβασης

επιχείρησης «το σύνολο των υποχρεώσεων της Εταιρείας προς τις εταιρείες του Παραρτήματος 8 (οι «Ουσιώδεις Προμηθευτές») κατά την Ημερομηνία Αναφοράς ανέρχεται σε ποσό 23.777.324,64 ευρώ.....»

Επειδή, σύμφωνα με την αριθ./2021 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, “διορίζει ειδικό εντολοδόχο τον, προκειμένου για χρονικό **διάστημα δύο (2) ετών** από τη δημοσίευση της παρούσας, προκειμένου να ασκήσει τις εξουσίες που του δίνονται, κατά τους όρους της ως άνω συμφωνίας εξυγίανσης και ειδικότερα σύμφωνα με τους υπ’ αριθμ. **III.11.1, III.11.2 και III.11.3** όρους αυτής ήτοι **να προβεί: α) στην ρευστοποίηση του μη μεταβιβαζόμενου στη Νέα Εταιρεία ενεργητικού της αιτούσας εταιρείας και στην ικανοποίηση των οφειλών του μη μεταβιβαζόμενου παθητικού της, από το προϊόν της ρευστοποίησης, β) στην έκδοση εκτελεστού τίτλου κατά των οφειλετών της εταιρείας και/ή τυχόν ασφαλειοδοτών, γ) στην επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης κατά των οφειλετών της εταιρείας και/ή τυχόν ασφαλειοδοτών, δ) στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που παραμένουν στην εταιρεία και ε) στην ικανοποίηση των πιστωτών που παραμένουν στην εταιρεία”.**

Επειδή, σύμφωνα με την ως άνω Συμφωνία Εξυγίανσης στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ III. ΣΥΜΦΩΝΙΑ – 11. ΜΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΟΜΕΝΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ - ΜΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΟΜΕΝΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟ - ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΣ

11.5. “Οιοδήποτε ποσό, το οποίο προκύψει από την ρευστοποίηση των μη μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων της Εταιρείας (έστω και αν αυτή ολοκληρωθεί μετά το πέρας της διετίας, κατά την οποία θα ενεργεί ο Ειδικός Εντολοδόχος) θα αυξάνει την ικανοποίηση των πιστωτών που παραμένουν στη εταιρεία, αναλογικά με τις απαιτήσεις του, κατά τον χρόνο ρευστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ 1 του ΠτΚ και των άρθρων 154-156 Πτκ. Σημειώνεται ότι οι πιστωτές ακόμα και αν δεν λάβουν κάποιο ποσό από το προϊόν της ρευστοποίησης σύμφωνα με το παρόν άρθρο, σε κάθε περίπτωση ικανοποιούνται αρκετά παραπάνω από το ποσό που θα λάμβαναν σε περίπτωση πτωχευτικής εκκαθάρισης. Σε κάθε περίπτωση η είσπραξη οποιουδήποτε ποσού από το προϊόν της ρευστοποίησης θα αυξήσει έτι περαιτέρω την ικανοποίησή τους”.

11.6. “Μετά το πέρας της εκκαθάρισης και την ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της Εταιρείας και με την προϋπόθεση ότι η Εταιρεία δεν θα διαθέτει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο ή πάγιο εξοπλισμό ή απαίτηση προς είσπραξη, παρά μόνο υποχρεώσεις, η Εταιρεία θα προβεί σε διαγραφή του Μη Μεταβιβαζόμενου Παθητικού από τα τηρούμενα βιβλία της, στο κλείσιμο της εκκαθάρισης καθώς και στη σύνταξη ισολογισμού εκκαθάρισης, οι δε πιστωτές που παραμένουν στην Εταιρεία (συμβαλλόμενοι και μη) δεν θα επιδιώξουν την ικανοποίηση τυχόν εναπομείνουσας απαίτησής τους λόγω μη επάρκειας του ενεργητικού το οποίο θα εκποιηθεί και διατεθεί σύμφωνα με τους όρους της παρούσας και με βάση τις αρχές της συλλογικής ικανοποίησης και της ισότιμης μεταχείρισης των πιστωτών. Προς τούτο θα πρέπει να συνεργαστούν και συναινέσουν οι αρμόδιες φορολογικές αρχές εκδίδοντας τις σχετικές φορολογικές πράξεις και πιστοποιητικά προς τον σκοπό ολοκλήρωσης της εκκαθάρισης.”

Επειδή, σύμφωνα με την ως άνω Συμφωνία Εξυγίανσης και Μεταβίβασης Επιχείρησης, η προσφεύγουσα ως Ουσιώδης Προμηθευτής της εταιρείας, ορίστηκε να λάβει τελικά μόνο το 15% των προαναφερόμενων απαιτήσεων της σε βάρος της και των ως άνω θυγατρικών της, ύψους 116.415,62 € [776.104,16 € * 15%], το οποίο και

εισέπραξε στις 23.02.2022 ως αντίγραφο με αναλυτικά στοιχεία εισερχόμενης εντολής.

Επειδή, το οριστικά ανεπίδεκτο εισπραξης ποσό των εν λόγω απαιτήσεων (ποσοστό 85%), όπως αυτό διαμορφώθηκε σύμφωνα με τους όρους της από 26.6.2020 Συμφωνίας Εξυγίανσης - Μεταβίβασης Επιχείρησης της εταιρείας και της επικύρωσης αυτής με την υπ' αριθ. απόφαση/2021 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 659.688,54 € [776.104,16 € * 85%], ήτοι συνολικής καθαρής αξίας 562.741,81 € πλέον ΦΠΑ 96.946,73 €.

Επειδή, εν συνεχεία η προσφεύγουσα, υπέβαλλε τη με αρ./2021 δήλωση ΦΠΑ μηνός Νοεμβρίου 2021 με επιφύλαξη σε συνδυασμό με την με αρ. πρωτ./2021 "ΔΗΛΩΣΗ ΡΗΤΗΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗΣ [άρθρο 20 ν.4174/2013], με την οποία ζητούσε την μείωση της φορολογητέας αξίας ΦΠΑ εκροών καθώς και του ποσού του Φ.Π.Α. που έχει αποδοθεί στο Δημόσιο και εμπεριέχεται στα ποσά των απαιτήσεων της κατά της εταιρείας καθώς και των δύο θυγατρικών αυτής εταιρειών με τις επωνυμίες αντίστοιχα και, που έχουν καταστεί οριστικά ανεπίδεκτα εισπράξεως, και να γίνει δεκτή η παρούσα επιφύλαξη και να επιστραφεί νομιμοτόκως το συνολικό ποσό Φ.Π.Α. ύψους 96.946,73 € που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως.

Στην ως άνω ρητή επιφύλαξη, η προσφεύγουσα δήλωνε ρητώς ότι στην δήλωση ΦΠΑ του Νοεμβρίου 2021 έπρεπε:

i. Να μεταβληθούν τα δεδομένα της Ενότητας (α) του Πίνακα Β' Εκροών - Εισροών. Ειδικότερα: (α) το σύνολο των φορολογητέων εκροών και το σύνολο του φόρου που αναλογεί στις φορολογητέες εκροές, υπολογιζόμενου με τον ισχύοντα κάθε φορά συντελεστή, να μειωθεί κατά το ποσό των 562.741,81 € και 96.946,73€ αντίστοιχα και, ειδικότερα το ποσό που καταχωρείται στους σχετικούς κωδικούς «307» και «337» να διαμορφωθεί στο ποσό των 2.196.995,06€ και 479.139,56€ αντίστοιχα, (β) το σύνολο των εκροών του κωδικού «311» να διαμορφωθεί στο ποσό των 2.578.360,45€ και (γ) ο κύκλος εργασιών ΦΠΑ του κωδικού «312» να διαμορφωθεί στο ποσό των 2.001.327,18€.

ii. Να μεταβληθούν τα δεδομένα του Πίνακα Γ' Εκκαθάρισης του Φόρου. Ειδικότερα: (α) το χρεωστικό υπόλοιπο του κωδικού «480» να διαμορφωθεί στο ποσό των 256.920,98€, (β) ο κωδικός «403» να διαμορφωθεί στο ποσό των 353.867,71€ και το ποσό προς καταβολή του κωδικού «511» να μηδενίσει, (γ) το αιτούμενο ποσό για επιστροφή του κωδικού «503» να διαμορφωθεί στο ποσό των 96.946,73€.

Επειδή, με την πάροδο απράκτου τριμήνου από την υποβολή στην αρμόδια φορολογική αρχή, της ως άνω δήλωσης Φ.Π.Α. με επιφύλαξη, απορρίφθηκε σιωπηρά το αίτημα της προσφεύγουσας.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 2859/2000 (ΦΕΚ Α' 248/07-11-2000), ορίζουν, ότι:

Άρθρο 19.Φορολογητέα αξία στην παράδοση αγαθών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών

“5α. Η φορολογητέα αξία μειώνεται σε περίπτωση ολικής ή μερικής μη πληρωμής του τιμήματος, εφόσον μετά την πραγματοποίηση των φορολογητέων πράξεων διαπιστώνεται ότι η απαίτηση κατέστη οριστικά ανεπίδεκτη εισπράξεως, λόγω θέσεως επιχείρησης σε ειδική εκκαθάριση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 46α του Ν.1892/1990 (ΦΕΚ 101Α), όπως αυτός τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν.2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α').

Η μείωση της φορολογητέας βάσης ενεργείται μετά την έκδοση της απόφασης του Εφετείου της έδρας της επιχείρησης, που προβλέπεται από την παρ. 1 του πιο πάνω αναφερόμενου άρθρου 46. Για την έγκριση της μείωσης απαιτείται απόφαση του αρμόδιου Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.), η οποία εκδίδεται μετά από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης και την προσκόμιση των απαραίτητων στοιχείων, από τα οποία προκύπτει το σύνολο της ανείσπρακτης απαίτησης, μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών μετά την έκδοση της απόφασης του Εφετείου.

Στην περίπτωση κατά την οποία ο Φ.Π.Α. που αναλογεί στην κατά τα ανωτέρω μείωση της φορολογητέας βάσης έχει καταβληθεί από τον υπόχρεο, συμψηφίζεται κατά τη φορολογική περίοδο, κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.. Στην περίπτωση, κατά την οποία ο Φ.Π.Α. που αναλογεί στην κατά τα ανωτέρω μείωση της φορολογητέας αξίας δεν έχει καταβληθεί από τον υπόχρεο δεν καταβάλλεται, ως μη οφειλόμενος στη συγκεκριμένη φορολογική περίοδο, κατά την οποία οφείλετο. Τυχόν πράξεις επιβολής φόρου ή προστίμων που έχουν εκδοθεί μέχρι την έκδοση της απόφασης του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ακυρώνονται.”

Επειδή, σύμφωνα με την αρ. 355/2019 απόφαση του ΣτΕ, “Οι διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 5α του Κώδικα Φ.Π.Α., έχουν την έννοια ότι παρέχεται δικαίωμα μείωσης της βάσης επιβολής του φόρου “λόγω ολικής ή μερικής μη πληρωμής του τιμήματος” σε κάθε περίπτωση όπου, μετά την πραγματοποίηση των φορολογητέων πράξεων, ο υποκείμενος στον φόρο ευλόγως επικαλείται ότι, κατά πάσα πιθανότητα, στο πλαίσιο νομοθετικών ρυθμίσεων που αποβλέπουν στην αντιμετώπιση της εμπορικής αφερεγγυότητας του αντισυμβαλλομένου του (πτώχευση, εξυγίανση, θέση σε ειδική διαχείριση), δεν θα εισπράξει την αντιπαροχή ή μέρος αυτής και ότι, συνεπώς, το χρέος δε θα εξοφληθεί.

Προσκομίζει δε στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται, κατά την κρίση της φορολογικής αρχής ή των διοικητικών δικαστηρίων, η ιδιαιτέρως πιθανή παρατεταμένη χρονική διάρκεια της μη καταβολής, επιφυλασσόμενης, ωστόσο, της δυνατότητας επανεκτιμήσεως της (κατά τα ανωτέρω μειωθείσας) βάσης επιβολής του φόρου προς το υψηλότερο, σε περίπτωση που υπάρξει μεταγενέστερη (εν όλω ή εν μέρει) καταβολή της αντιπαροχής.

Τέτοια περίπτωση “ολικής ή μερικής μη πληρωμής της τιμής”, που δικαιολογεί την ανάλογη μείωση της βάσης επιβολής του Φ.Π.Α., συνιστά, κατ’ αρχήν, και η επίκληση (και προσκόμιση ενώπιον της φορολογικής αρχής) από τον υποκείμενο στον φόρο της σύναψης, μετά τη διενέργεια των φορολογητέων πράξεων, συμφωνίας εξυγίανσης μεταξύ του αφερέγγυου οφειλέτη και των πιστωτών του, καταρτισθείσας υπό τους όρους του Πτωχευτικού Κώδικα και επικυρωθείσας από το πτωχευτικό δικαστήριο, με περιεχόμενο, μεταξύ άλλων, τη μείωση των απαιτήσεων έναντι του οφειλέτη. [Taxheaven 20.02.2019]

Επειδή στην ως άνω απόφαση του ΣτΕ μεταξύ άλλων αναφέρονται τα κάτωθι:

«Σκέψη 13. Επειδή, ακολούθως, με τον μεταγενέστερο (και μνημονευόμενο στην προηγούμενη σκέψη) ν. 4446/2016, επιχειρήθηκε εκ νέου “αναμόρφωση” του Πτωχευτικού Κώδικα προς το σκοπό, μεταξύ άλλων, “ενίσχυσης της εξυγιαντικής λειτουργίας του πτωχευτικού δικαίου για τις βιώσιμες επιχειρήσεις, έτσι ώστε αυτό να μην αποτελεί καταστροφέα αξιών, αλλά ένα σύγχρονο εργαλείο αντιμετώπισης της εμπορικής αφερεγγυότητας, με έμφαση στην προληπτική του διάσταση και στην ανάγκη διάσωσης παραγωγικών πόρων, παράλληλα προς τη λειτουργία του ως συλλογική ικανοποίηση των δανειστών στην προκύπτουσα “κοινωνία ζημίας” με όρους “ισότητας”, στο πλαίσιο δε αυτό ο νομοθέτης έκρινε, μεταξύ άλλων, αναγκαία την κατάργηση της διαδικασίας της “ειδικής εκκαθάρισης” [βλ. άρθρο 6 παρ. 14 του ν.4446/2016], που είχε (τροποποιημένη) επανεισαχθεί με το άρθρο 12 του ν.4013/2011 (δια του οποίου είχε, κατά τα προεκτεθέντα, προστεθεί άρθρο 106 ια΄ στον Πτωχευτικό Κώδικα), καθώς, κατά τα αναφερόμενα στην οικεία αιτιολογική έκθεση, η διαδικασία αυτή “είχε τύχει πενιχρής εφαρμογής και τελούσε σε συστηματική αναντιστοιχία με τις υπόλοιπες διατάξεις του πτωχευτικού κώδικα [...], έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η συσχέτιση και ενδεχομένως η αφομοίωσή της από την απολύτως συναφή διαδικασία της ειδικής διαχείρισης του ν.4307/2014” [βλ. ειδικότερα τα άρθρα 68 επ. του ν.4307/2014 (Α΄ 246)].

Σκέψη 14. Επειδή, εν όψει (και) των εκτεθέντων στις προηγούμενες σκέψεις αναφορικά με την εξέλιξη και αναμόρφωση του πτωχευτικού δικαίου, προς τον σκοπό, μεταξύ άλλων, ενισχύσεως της εξυγιαντικής λειτουργίας του, προς όφελος και της εθνικής οικονομίας, οι μνημονευόμενες στη σκέψη 9 διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 5α του Κώδικα Φ.Π.Α., ερμηνευόμενες υπό το φως α) της θεμελιώδους αρχής που απορρέει από την οδηγία 2006/112/EK και έκφραση της οποίας αποτελεί και η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 90 αυτής, ότι η βάση επιβολής του φόρου συνίσταται στην πράγματι ληφθείσα αντιπαροχή και ότι, ως εκ τούτου, η φορολογική αρχή δεν μπορεί να εισπράξει ως ΦΠΑ ποσό υψηλότερο εκείνου που εισέπραξε ο υποκείμενος στον φόρο [βλ. την παρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση ΔΕΕ της 23ης Νοεμβρίου 2017, Enzo Di Maura, C-246/16, σκέψεις 13 και 14, καθώς και τις αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 2012, Kraft Foods Polska, C-588/10, EU:C:2012:40, σκέψεις 26 και 27, της 15ης Μαΐου 2014, Almos Agrárkölkereskedelmi, C-337/13, EU:C:2014:328, σκέψη 22, της 12ης Οκτωβρίου 2017, Lombard Ingatlan Lízing, C-404/16, EU:C:2017:759, σκέψη 26, της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Boehringer Ingelheim Pharma, C- 462/16, EU:C:2017:1006, σκέψη 32, της 3ης Ιουλίου 1997, Goldsmiths, C-330/95, EU:C:1997:339, σκέψη 15 κ.ά.], ενώ, εξάλλου, παρέκκλιση από την τήρηση των κανόνων που διέπουν τη βάση επιβολής του φόρου με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής είσπραξης του ΦΠΑ και την αποφυγή της απάτης (άρθρο 273 της ίδιας οδηγίας) είναι επιτρεπτή μόνο στο απολύτως αναγκαίο βαθμό, ώστε τα λαμβανόμενα μέτρα να θίγουν όσο το δυνατόν λιγότερο τους σκοπούς και τις αρχές της εν λόγω οδηγίας και να μη χρησιμοποιούνται κατά τρόπο ώστε να διακυβεύεται η ουδετερότητα του Φ.Π.Α [βλ. τις προμνημονευθείσες αποφάσεις ΔΕΕ της 26ης Ιανουαρίου 2012, Kraft Foods Polska, C-588/10, σκέψη 28, της 15ης Μαΐου 2014, Almos Agrárkölkereskedelmi, C-337/13, σκέψη 38, της 12ης Οκτωβρίου 2017, Lombard Ingatlan Lízing, C-404/16, σκέψη 43 κ.ά.], β) του σκοπού για τον οποίο παρέχεται η, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 90 της ανωτέρω οδηγίας, ευχέρεια παρεκκλίσεως από το δικαίωμα μειώσεως της βάσης επιβολής του φόρου (που ισχύει μόνο στην περίπτωση ολικής ή μερικής μη καταβολής του τιμήματος), ο οποίος, ειδικότερα, συνίσταται στο να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να αντιμετωπίζουν -υπό τον όρο τηρήσεως των (θεμελιωδών στο δίκαιο της Ένωσης) αρχών της αναλογικότητας και της ισότητας [βλ. την προμνημονευθείσα απόφαση

ΔΕΕ της 23ης Νοεμβρίου 2017, Enzo Di Maura C-246/16, σκέψεις 25 και 28 και τις εκεί παραπομπές]- τη συμφυή με τον οριστικό χαρακτήρα της μη πληρωμής αβεβαιότητα [απόφαση προμνημονευθείσα απόφαση ΔΕΕ της 12ης Οκτωβρίου 2017, Lombard Ingtatlan Lizing, C-404/16, EU:C:2017:759, σκέψη 30 κ.ά.] και, συνεπώς, αυτή η δυνατότητα δεν μπορεί να βαίνει πέραν της εν λόγω αβεβαιότητας, ώστε να αποκλείεται εντελώς η διόρθωση της βάσης επιβολής του φόρου, καθόσον τέτοιο ενδεχόμενο θα αντέβαινε τόσο στις παραπάνω (θεμελιώδεις) αρχές όσο και προς την (θεμελιώδη στη νομοθεσία περί ΦΠΑ) αρχή της ουδετερότητας του φόρου, περαιτέρω δε θα διατάρασσε και τον σκοπό της φορολογικής εναρμόνισης που επιδιώκεται με την πιο πάνω οδηγία, καθιστώντας την παρέκκλιση μη δικαιολογημένη [βλ. τις προμνημονευθείσες αποφάσεις ΔΕΕ της 23ης Νοεμβρίου 2017, Enzo Di Maura C-246/16, σκέψεις 23-28 και της 3ης Ιουλίου 1997, Goldsmiths, C-330/95, EU:C:1997:339, σκέψη 18], εξακολουθούν να ισχύουν και να έχουν πεδίο εφαρμογής και μετά την, κατά τα ανωτέρω, κατάργηση των διατάξεων των άρθρων 46 και 46α του ν. 1892/1990, έχουν δε την έννοια ότι παρέχεται δικαίωμα μείωσης της βάσης επιβολής του φόρου “λόγω ολικής ή μερικής μη πληρωμής του τιμήματος” σε κάθε περίπτωση όπου, μετά την πραγματοποίηση των φορολογητέων πράξεων, ο υποκείμενος στον φόρο ευλόγως επικαλείται ότι, κατά πάσα πιθανότητα, στο πλαίσιο νομοθετικών ρυθμίσεων που αποβλέπουν στην αντιμετώπιση της εμπορικής αφερεγγυότητας του αντισυμβαλλομένου του (πτώχευση, εξυγίανση, θέση σε ειδική διαχείριση), δεν θα εισπράξει την αντιπαροχή ή μέρος αυτής και ότι, συνεπώς, το χρέος δε θα εξοφληθεί, προσκομίζει δε στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται, κατά την κρίση της φορολογικής αρχής ή των διοικητικών δικαστηρίων, η ιδιαιτέρως πιθανή παρατεταμένη χρονική διάρκεια της μη καταβολής, επιφυλασσόμενης, ωστόσο, της δυνατότητας επανεκτιμήσεως της (κατά τα ανωτέρω μειωθείσας) βάσης επιβολής του φόρου προς το υψηλότερο, σε περίπτωση που υπάρξει μεταγενέστερη (εν όλω ή εν μέρει) καταβολή της αντιπαροχής. Τέτοια περίπτωση “ολικής ή μερικής μη πληρωμής της τιμής”, που δικαιολογεί την ανάλογη μείωση της βάσης επιβολής του Φ.Π.Α., συνιστά, κατ’ αρχήν, και η επίκληση (και προσκόμιση ενώπιον της φορολογικής αρχής) από τον υποκείμενο στον φόρο της σύναψης, μετά τη διενέργεια των φορολογητέων πράξεων, συμφωνίας εξυγίανσης μεταξύ του αφερέγγυου οφειλέτη και των πιστωτών του, καταρτισθείσας υπό τους όρους του Πτωχευτικού Κώδικα και επικυρωθείσας από το πτωχευτικό δικαστήριο, με περιεχόμενο, μεταξύ άλλων, τη μείωση των απαιτήσεων έναντι του οφειλέτη. Και τούτο διότι η εν λόγω συμφωνία, η οποία, υπό τις ως άνω προϋποθέσεις, είναι δεσμευτική κατά νόμο για όλους τους πιστωτές οι απαιτήσεις των οποίων ρυθμίζονται από αυτήν και τους οποίους, επομένως, εμποδίζει να ζητήσουν την πλήρη εξόφληση των απαιτήσεών τους, συνιστά, κατ’ αρχήν, επαρκή απόδειξη ότι η μη καταβολή του τιμήματος των απαιτήσεων που υπόκεινται στην πραγματοποιηθείσα ρύθμιση (και συνεπώς, και η αντίστοιχη μη είσπραξη της σχετικής αντιπαροχής) είναι αρκούντως βέβαιη και μακροπρόθεσμη, παρέχοντας, έτσι, στον υποκείμενο στον φόρο προμηθευτή αγαθών (ή πάροχο υπηρεσιών) τη δυνατότητα να ανακτήσει το συνολικό ποσό του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ που κατέβαλε στη φορολογική αρχή για μη εξοφληθείσες απαιτήσεις σε κάθε περίπτωση η ως άνω ερμηνεία ουδόλως παρεμποδίζει την, κατ’ εφαρμογήν του μηχανισμού διακανονισμού των εκπώσεων (άρθρα 184 επ. της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, βλ. και άρθρο 33 του κώδικα Φ.Π.Α.), δυνατότητα των φορολογικών αρχών να ενεργήσουν για την ανάκτηση του ΦΠΑ επί των εισροών που ο ως άνω αφερέγγυος οφειλέτης μπόρεσε ενδεχομένως να εκπέσει προ κειμένου για τις αυτές εμπορικές συναλλαγές (πρβλ. απόφαση ΔΕΕ της 22ας Φεβρουαρίου 2018, T-2, C-396/16, EU:C:2018:109, σκέψη 45). Αβασίμως, επομένως, το

Δημόσιο, με την από έκθεση απόψεών του, καθώς και το από (εντός της χορηγηθείσας προθεσμίας υποβληθέν) υπόμνημα αυτού, ισχυρίζεται τα αντίθετα και ειδικότερα ότι, μετά την κατάργηση των άρθρων 46 και 46α του ν. 1892/1990, η διάταξη του άρθρου 19 παρ.5α του Κώδικα Φ.Π.Α. έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται μόνον στις περιπτώσεις υπαγωγής επιχείρησης “στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης σε λειτουργία”, κατά το [ήδη, άλλωστε, καταργηθέν] άρθρο 106ια του Πτωχευτικού Κώδικα, διότι “η διαδικασία αυτή, παρά τις όποιες επιμέρους διαφοροποιήσεις, είναι αντίστοιχη της καταργηθείσας με το άρθρο 181 του ΠτΚ, εξυγιαντικής διαδικασίας εκκαθάρισης και ειδικής εκκαθάρισης των άρθρων 46 και 46α του ν. 1892/1990. Σκέψη 17. “Επειδή, εν όψει του μνημονευόμενου πραγματικού της κρινόμενης υπόθεσης, καθώς και των γενομένων δεκτών στη σκέψη 14, για την έννοια των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 5 α του ν. 2859/2000, το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσβαλλόμενη αρνητική πράξη της φορολογικής αρχής είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα, όπως βασίμως προβάλλεται με την κρινόμενη προσφυγή, απορριπτομένων ως αβασίμων όλων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της καθ’ ης Αρχής. Τούτο δε διότι οι ως άνω συνθήκες, τις οποίες επικαλέστηκε και απέδειξε η προσφεύγουσα για την “οριστικότητα” της μη είσπραξης των απαιτήσεων της από τις ως άνω αντισυμβαλλόμενες της επιχειρήσεις, ήτοι η σύναψη, υπό τους όρους του άρθρου 106 α του Πτωχευτικού Κώδικα, των ως άνω συμφωνιών εξυγίανσης μεταξύ αυτών (αντισυμβαλλομένων της) και των πιστωτών τους, με αντικείμενο, μεταξύ άλλων, τη ρύθμιση και των δικών της απαιτήσεων κατ’ αυτών (δια της μειώσεώς τους κατά ποσοστό 50%) και η συνακόλουθη επικύρωσή τους από το πτωχευτικό δικαστήριο, με συνέπεια οι συμφωνίες αυτές να δεσμεύουν κατά νόμο και την ίδια, συνιστούσαν περίπτωση ακούοντως βέβαιης και μακροπρόθεσμης μη καταβολής του οφειλόμενου σ’ αυτήν τιμήματος και, συνεπώς, το δικαίωμά της για μείωση της φορολογικής βάσης (και, εντεύθεν, μείωσης της οικείας φορολογικής οφειλής της) δεν μπορούσε να αποκλεισθεί. Για τον λόγο αυτό, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή, να γίνουν δεκτές οι παρεμβάσεις, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη σιωπηρή απόρριψη της ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, στην οποία ενσωματώθηκε η σιωπηρή απόρριψη από τον Προϊστάμενο της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών της υπ’ αριθμ. πρωτ..... επιφύλαξης της προσφεύγουσας, να γίνει δεκτή η προαναφερθείσα επιφύλαξη και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Δ.Ο.Υ., προκειμένου ο Προϊστάμενός της, ασκώντας κατά νόμιμο τρόπο την εξ ουσίας του, να ικανοποιήσει το αίτημα περί μείωσης της βάσης επιβολής του φόρου της προσφεύγουσας, να προβεί σε νέα εκκαθάριση του οφειλόμενου απ’ αυτήν ποσού φόρου της προαναφερθείσας περιόδου, σύμφωνα με τα παραπάνω και να της επιστρέψει το τυχόν προκύπτον πιστωτικό υπόλοιπο, το οποίο, ενόψει των γενομένων δεκτών στη σκέψη 16, πρέπει να της επιστραφεί νομιμοτόκως από της υποβολής της επιφύλαξης (...) και με εφαρμοστέο επιτόκιο εκείνο της παρ. 4 του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, σύμφωνα με την προαναφερόμενη ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ – ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ, η οποία επικυρώθηκε με τη αρ./2021 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ, η προσφεύγουσα χαρακτηρίσθηκε ως “ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ” της, η οποία αναδέχθηκε τα χρέη των ως άνω θυγατρικών της εταιρειών και, έναντι της προσφεύγουσας.

Σύμφωνα δε, με τους ως άνω όρους της συμφωνίας 3.11.2 και 3.11.4. προβλέφθηκε η

διαγραφή του 85% των απαιτήσεων των συμβαλλόμενων Ουσιωδών Προμηθευτών - άρα και της προσφεύγουσας - τόσο έναντι της, όσο και έναντι των θυγατρικών της και, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.03.2020.

Επειδή, στην ως άνω παράγραφο 3.11.4 της Συμφωνίας Εξυγίανσης όριζε ρητά ότι το υπολειπόμενο 85% των απαιτήσεων των συμβαλλόμενων Ουσιωδών Προμηθευτών «...διαγράφεται στο σύνολό του και δεν μεταβιβάζεται στη Νέα Εταιρία».

Επειδή, σύμφωνα με τα ως άνω, οι διατάξεις του άρθρου 19 § 5^α του ν.2859/2000 [Φ.Π.Α.] περί μείωσης της φορολογητέας αξίας σε περίπτωση ολικής ή μερικής μη πληρωμής του τιμήματος έχουν ανάλογη εφαρμογή στην περίπτωση των απαιτήσεων της προσφεύγουσας από την εταιρεία και των θυγατρικών της, καθώς σύμφωνα με την Συμφωνία Εξυγίανσης - Μεταβίβασης Επιχείρησης με ημερομηνία 26.6.2020 το 85% αυτών [δηλαδή ποσό 659.688,54 €] έχει καταστεί οριστικά ανεπίδεκτο είσπραξης.

Επειδή από τα ως άνω προκύπτει ότι οι παραδοχές της με αριθ. 355/2019 απόφασης του ΣΤΕ ερείδονται επί πραγματικών και νομικών ζητημάτων, τα οποία είναι όμοια με αυτά της υπό εξέταση περίπτωσης.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 42 του ν.4174/2013: “1. Εάν ο φορολογούμενος δικαιούται επιστροφή φόρου, η Φορολογική Διοίκηση, αφού συμψηφίσει τους οφειλόμενους από τον φορολογούμενο φόρο με το ποσό προς επιστροφή, προβαίνει στην επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς. 2. Το επιστρεπτέο ποσό καταβάλλεται στον φορολογούμενο εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, εκτός εάν προβλέπεται μικρότερο χρονικό διάστημα από άλλη διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας”.

Επειδή με τις διατάξεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 53 του ν.4174: “2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογουμένου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού. 3. [...]. 4. Ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του, ορίζει τα επιτόκια υπολογισμού τόκων, καθώς και όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου”.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 του παρ. 16 του ν.4174/2013: “16. Το άρθρο 53 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζεται για αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται από την 1.1.2014 και εφεξής.”

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 και 3 της υπ' αριθμ. ΔΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013 (ΦΕΚ Β' 19/10.1.2014) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, με την οποία διατυπώνεται (και) αίτημα του προσφεύγοντος για επιστροφή του τυχόν προκύπτοντος ως αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού ΦΕφπ:

“2.Το ύψος του επιτοκίου υπολογισμού των τόκων της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του ν.4174/2013 (Α' 170) που καταβάλλονται στον φορολογούμενο ορίζεται ως το επιτόκιο πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) που ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του φόρου, πλέον πέντε και εβδομήντα πέντε (5,75) εκατοστιαίες μονάδες, ετησίως.

3.Το επιτόκιο των ανωτέρω παραγράφων δεν μεταβάλλεται κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) πριν την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα λαμβανομένου ως βάση υπολογισμού του επιτοκίου που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος της παρούσα”.

Επειδή από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι, από την 01.01.2014 και μετά, η Φορολογική Διοίκηση και εν προκειμένω η αρμόδια Δ.Ο.Υ., εφόσον διενεργεί επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς, μετά την πάροδο των 90 ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης του φορολογούμενου, οφείλει να υπολογίζει και να επιστρέφει τόκους. Η τοκοφορία αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού αιτήματος και οι τόκοι υπολογίζονται, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις και αποφάσεις περί καθορισμού των επιτοκίων του άρθρου 53 του ν.4174/2013, μέχρι και την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς.

Επειδή βάσει των ως άνω, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και ο Προϊστάμενός της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, ασκώντας κατά νόμιμο τρόπο την εξουσία του και σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2859/2000, προκειμένου να ικανοποιήσει το αίτημα περί μειώσεως της βάσης επιβολής του φόρου της προσφεύγουσας, θα πρέπει, αφού εξετάσει περαιτέρω εάν χρειάζεται να προσκομιστεί από την προσφεύγουσα κάποιο/α από τα στοιχεία που αναφέρονται στο αριθμ. πρωτ. Ο ΔΕΕΦ Α 1165616 ΕΞ 2019/28-11-2019 έγγραφο της Διεύθυνσης Εφαρμογής Έμμεσης Φορολογίας, να προβεί σε νέα εκκαθάριση του οφειλόμενου απ' αυτήν ποσού φόρου της επίμαχης περιόδου, και να επιστρέψει στη προσφεύγουσα τον τυχόν αχρεωστήτως καταβληθέντα φόρο ή το προκύπτον πιστωτικό υπόλοιπο νομιμοτόκως.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την αποδοχή της με αριθ. πρωτ./15.04.2022 ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία, με Α.Φ.Μ., ως ανωτέρω.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.